

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, четвъртъкъ 27 май 1882.

БРОЙ 55.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 337.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, направено Намъ съ докладътъ му отъ 21 май, подъ №. 3964,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ по собствено желание секретарьтъ при Руссенското градско управление Т. Илиевъ, а на мѣстото му да назначимъ Владимира Дрѣновски.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ София на 21 май 1882 год.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО за намѣстничеството.

Генералъ Лѣсовой.

Приподписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Г. Д. Начовичъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 51.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашътъ Воененъ Министръ заповѣдваме:

Да се преведатъ: Отъ Артилерийския полкъ капитанъ Клюпфелъ и отъ Артилерийската Лаборатория капитанъ Ивановъ (Владимиръ) въ Софийското Артилерийско отдѣление.

Отъ Софийското Артилерийско отдѣление капитанитѣ: Щепелъ и старшии адъютантъ въ управлението на началника на Артилерията Глинский въ Артилерийския полкъ.

Да се уволни отъ служба по прошение Врача отъ Ломъ-Паланската №. 7 пѣша дружина Филиповичъ.

Издаденъ въ София на 18 май 1882 година.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО за намѣстничеството

Генералъ Лѣсовой.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ОТЧЕТЪ

Отъ Доктора И. Брадея специално командированъ въ Варна за изслѣдване възврѣщающитѣ се изъ Аравия въ княжеството Хаджи по отношение къмъ холера.

Всѣка година отъ всички могометански миръ се стича огромно количество поклонници въ Мекка и Медина въ Аравия. Въ това число значителната частъ съставятъ могомеданитѣ изъ Индия. Въ Индия при устията на рѣкитѣ Гангъ и Брампутра отъ памети вѣка, всѣко годишно, ендемически върлува холерата. Могомеданитѣ, които отъ тѣзи мѣста отиватъ на поклонение въ Мекка и Медина, носятъ съ себе си и дѣйствително заносятъ зародишитѣ (germes) на тази болѣсть. Мекка и Медина сж градове источни не само въ географически смисълъ, нъ и споредъ дѣйствителното си устройство, т. е. тѣ не прѣдставятъ никакви знакове, че гигиената се е земала въ внимание. Въ това врѣме, кога тамъ се набира огромно число поклонници антигигиеническитѣ условия достигатъ послѣдната степенъ, и съставляватъ най благоприятна почва за развитието на всѣкакъвъ видъ заразни болѣсти и преимущественно на холерата, зародишитѣ на която се залавятъ направо отъ огнището ѝ. — И дѣйствително, наблюденията, официалнитѣ свѣдения и печалния опитъ на Европа сж показали, че изъ Азия въобщо, а изъ Индия и Аравия, частно холерата многократно се е пренасяла въ Европа, гдѣто е произвеждала мѣжду населението страшни опустошения и е поселявала ужасъ. — Занесена изъ Индия въ Аравия чрезъ поклонницитѣ, холерата по сжщия начинъ се е распространявала въ Европа чрезъ възврѣщающитѣ се хаджи и други лица и вѣщи, които сж били въ сношение съ болни отъ холера и въобщо сж били въ холерни мѣста.

Прѣдъ видъ на смъртоноността на тази болѣсть, прѣдъ видъ на бързината, съ която тя убива почти всѣкого, когото порази, прѣдъ видъ на слабитѣ срѣдства, които медицинската наука по семь сега обладава за борба съ таквазъ епидемия, прѣдъ видъ на всичко това, Европейскитѣ правителства сж учредили въ Цариградъ единъ мѣждународенъ санитаренъ съвѣтъ, който да надзирава надъ всички, които идятъ изъ Азия, да не би да занесатъ болѣсть съ себе си въ Европа, и въ случай на опасностъ да зема нужнитѣ мѣрки, именно да устройва карантини, да дезинфецира подозрителнитѣ вѣщи и пр. — Макаръ, че този съвѣтъ и да е наговаренъ съ таквазъ висока мисия и съ съответствующитѣ ней пълномощия, нъ прѣдъ видъ на многоразличнитѣ тайни пѣтища, прѣзъ които се распространява тази страшна болѣсть, всѣко отъ Европейскитѣ правителства се сматра като задължено предъ своя народъ да бди постоянно да не би да се вмъкне тази болѣсть. Казанний съвѣтъ е отговоренъ предъ Европа да не би да се распространи холерата изъ Азия презъ бившитѣ, турски владения (въ които се връщатъ хаджи) на Балканский полуостровъ. За това той по пѣтя изъ Мекка и Медина къмъ Балканский полуостровъ въ разни мѣста учрѣждава карантини. — Миналата 1881 година мѣжду поклонницитѣ въ Аравия се разви съ страшна сила холерна епидемия. Европейскитѣ политически и ме-

дицински вѣтници обърнаха на това внимание. Даже мѣждународний санитарний съвѣтъ въ Цариградъ на 17/29 септемврий м. г. направи распорѣждане да се зематъ карантинни мѣрки срѣщу хаджитѣ, които ще се връщатъ на Балканский полуостровъ. Въ това си распорѣждане казанний съвѣтъ бѣ забравилъ обаче княжеството България, макаръ че той представлява въ това отношение прѣдъ Европа и България, даже има свой карантинний Врачъ въ Варна. — Само чрезъ двѣ недѣли именно на 29 септемврий, стар. стилъ Българското правителство биде извѣстено неофициално, че въ Арабия има холера. — Прѣдъ видъ на това забравяние отъ страна на мѣждународний санитарний съвѣтъ, прѣдъ видъ на това, че той не се распорѣди да учреди за възвръщающитѣ се хаджии карантинъ въ Варна и другагдѣ, прѣдъ видъ на страшната опасностъ отъ холерата, ако би да се занесе въ княжеството, и на голѣмата отговорностъ въ този случай прѣдъ населението, медицинский съвѣтъ въ княжеството рѣши да отвори въ Варна, Балчикъ и др. мѣста временний карантинъ, като имаше прѣдъ видъ само интереситѣ на населението въ княжеството, защото отговорността предъ Европа носи друго учреждение. — Карантина се назначаваше само за хаджитѣ, които се връщаха изъ Арабия и за нѣщата имъ.

Въ февруарий и мартъ мѣсеци т. г. хаджитѣ почнаха да се връщатъ въ България презъ Варна. — Варненский и. д. карантинний Врачъ е задържалъ въ карантинний лазаретъ нѣколко болни, които се прѣдставлявали подозрителни симптоми. Отъ тѣхъ шесть души въ течението на 1 до 3 дена сж умрѣли съ холериформи симптоми. Освѣнъ болнитѣ били сж задържани и много нечисти и подозрителни нѣща. — Прѣдъ видъ на важността на дѣлото, г. Генералъ Инспекторъ по санитарната часть ме командирова въ Варна съ специальна цѣль да констатирамъ, има ли опасностъ отъ болнитѣ хаджии и нѣщата имъ, или не. На 21-ий мартъ азъ пристигнахъ въ Варна и на 22-ий преглѣдахъ находящитѣ се въ лазарета болни и нѣщата имъ. Думата ми е за българский карантинний лазаретъ, защото мѣждународний санитарний съвѣтъ не е намѣрилъ за нужно да отваря въ Варна врѣмenni карантинний лазаретъ. Преглѣжданieto на лазарета направихъ чрезъ особна комиссия отъ лѣкари и въ присѣтствието на мѣстната власть и на всичкитѣ почти находящи се въ Варна лѣкаре. Сжщо присѣтствоваха и турский въ Варна карантинний лѣкаръ Д-ръ Кувара и члена отъ мѣждународний санитарний съвѣтъ Д-ръ Виталисъ, който случайно се намираще въ Варна, ужъ да се убѣди, има ли или не между Варненското население холера. При това преглѣждане се констатираха слѣдующитѣ фактове:

1) въ лазарета имаше двоица само болни хаджии, които вече бѣха на поправление. Распитани тѣзи хаджии заявихъ, че сж се разболѣли прѣди да дойдѣтъ въ Варна, нѣ че сега сж здрави. Слѣдъ като бидоха преглѣдани обаче излѣзе на явѣ, че тѣ скриватъ своята диаррея, отъ която страдатъ и за това постоянно се испражняватъ въ облѣклото си, което се намѣри пълно съ нечистотии;

2) до лазарета имаше 217 сандѣка, принадлежащи спорѣдъ заявлението на самитѣ хаджии на умрѣлитѣ имъ въ Аравия другари. Въ всѣки сандѣкъ между нѣкои нови нѣща имаше по едно цѣло ветхо облѣкло на единъ чловѣкъ, състояще отъ гащи, риза, донове и др. Ризитѣ и гацитѣ бѣха оцапани съ екскременти и всичкото съдржимо на сандѣцитѣ издаваше нестерпимъ смрадъ. По поводъ на тѣзи дрѣхи Д-ръ Виталисъ искаша мнѣние, че тѣ трѣбва да се изгорятъ. На това мнѣние бѣше и комиссията, която на мѣстото се распорѣди да се отдѣлятъ носенитѣ дрѣхи и оцапанитѣ отъ новитѣ нѣща, първитѣ за изгаряние, а вторитѣ за дезинфекциране, и

3) направихъ въ присѣтствието на всички аутопсия на единъ хаджия, когото спорѣдъ найдениитѣ патологоанатомически измѣнения сматрамъ, като умрѣлъ отъ холера. Всичко това подробно е изложено въ особенъ форменъ протоколъ.

Другитѣ хаджии, които бѣха задържани въ лазарета не видѣхъ, тѣй като едни бѣха испускани като здрави, а други бѣха умрѣли. Всичкитѣ сж страдали отъ силна

диаррея, а нѣкои отъ умрѣлитѣ сж имали, споредъ наблюденията на и. д. Карантиний лѣкаръ, и ясни холерни симптоми, както посиняване на конечноститѣ, крампи, повръщания съ диаррея, низка температура на тѣлото и пр.

Освѣнъ това тамъ се научихъ, че въ Варненската митница служителитѣ на 15 марта се отказали, поради страшния смрадъ, да отварятъ и преглѣждатъ сандѣцитѣ на хаджитѣ, които сж заявили, че сандѣцитѣ принадлежатъ на тѣхнитѣ умрѣли въ Аравия другари. Началството на митницата слѣдъ като се удостовѣрило, че дѣйствително дрехитѣ въ сандѣцитѣ издаватъ силенъ смрадъ, направило формално постановление да не се отварятъ тѣзи сандѣци. За пълнота считамъ за нужно да прибавя още слѣдующето. Д-ръ Виталисъ на моя въпросъ, какъ да глѣдамъ на неговото идване, като на официално или не, ми заяви, че той е дошелъ въ Варна да узнае, имали въ града холера или не, и че той не е угълномощенъ официално да изслѣдва заедно съ мене хаджитѣ и нѣщата имъ. Изъ разговоритѣ си съ него, които имахъ послѣ, се убѣдихъ, че господство му, силно налѣгаше и желаеше, щото всички да глѣдатъ на констатиранитѣ фактове, като на нѣща невинни.

Важността на констатиранитѣ фактове се хвърля обаче въ очи сама по себе си, тѣхната истинностъ е потвърдена.

Наблюденията надъ холернитѣ епидемии, които нѣколко пѣти съ страшна упутошительна сила сж върлували презъ настоящето столѣтие въ Европа, сж констатирани слѣд. фактове; 1) че всѣки пѣтъ холерата се е занасяла въ Европа изъ Азия; 2) че бивало е достаточнo твърдѣ не важни на видъ обстоятелства за да се занесе холерата отъ едно мѣсто на друго, на пр. чловѣкъ иде отъ холерно мѣсто съ проста на видъ диаррея и се спира въ мѣсто, гдѣто не е имало до тогазъ холера, и послѣдната скоро се развива тукъ; 3) че главнитѣ носители на холерната зараза (зародиши-germes), освѣнъ хората, сж тѣхнитѣ дрѣхи, особенно ако послѣднитѣ сж били оцапани съ екскременти; 4) че перачкитѣ сж се заразявали съ холера и сж умирали слѣдъ като сж прапи холерни дрѣхи; 5) че холернитѣ зародиши (germes) занесени макаръ и въ малко количество, слѣдъ като попаднатъ въ благоприятни условия на почвата се култивиратъ, размножаватъ и служатъ за развитие на настояща епидемия и 6) че двойни даже и тройни карантинни кордони не сж могли съвършено да възпрепятствуватъ распространението на холерата, както е било на примѣръ въ 1831 година съ Египетский Ибраимъ Паша, двора и харема на когото не избѣгна отъ холерата макаръ и да бѣше защитенъ съ тройний кордонъ.

Прѣдъ видъ на всичко това и на много други обстоятелства, изложението на които си нѣма тукъ мѣстото, ясно е,

1) че дрѣхитѣ, които сж довезени въ Варна и които принадлежатъ на умрѣли отъ холера въ Аравия хаджии, сж опасни, заразителни, понеже всички сж оцапани съ екскременти;

2) че хора, които идѣтъ изъ холерни мѣстности и страдаятъ отъ поражения на пищеварителния каналъ, сж опасни за общественото здравие, а мѣжду това всичкитѣ задържани въ Варненский Карантинний Лазаретъ хаджии сж страдали отъ диаррея въ различна степенъ и сила, а нѣкои отъ тѣхъ и съ холерни симптоми;

3) че при пристиганието въ здрави мѣста на поклонници и други, които се връщатъ изъ холерни мѣстности, благоразумието и общественото здравие изискватъ съ строго и скрупулезно внимание да се отдѣлятъ отъ здравитѣ, болнитѣ, които да се лѣкуватъ отдѣлно въ особенни карантинни лазарети и

4) че всички подозрителни нѣща трѣбва да се изгарятъ или поне да се дезинфициратъ споредъ указанията на науката и общеприетитѣ карантинни правила.

Това сж заключенията изъ всичко, което видѣхъ. Фактическата страна е потвърдена отъ всички присѣтствовавши при приглѣжданието лазарета. — Горнитѣ заключения не сж само мои; тѣ сж изложени въ особенъ протоколъ, който е съставенъ и подписанъ още отъ 7 доктори.

София, 12 априлий 1882 година.

Д-ръ И. Браделъ.

А К ТЪ.

г. Варна 22 мартъ 1882 година.

Ний долъподписанитѣ волнопрактикующъ лѣкаръ въ Варна Д-ръ Валенда, Варненский гр. лѣкаръ Пюскюллиевъ, на Варненската дружина лѣкаръ Йордановъ, пригласени отъ Варненский окръженъ управителъ по предложението на Д-ра Браделя да съставимъ съвмѣстно съ Варненский Карантинний лѣкаръ Христовъ комиссия за изслѣдване болнитѣ и умрѣлитѣ въ Варна хаджи и вѣщитѣ имъ относително холерата, се събрахме въ слѣдующий съставъ: Д-ръ Брадель секретаръ на Медицинский Съвѣтъ и старшии врачъ на Софийската болница, нарочито испратенъ отъ София за тѣзи работа; волнопрактикующия въ Варна Д-ръ Валенда, Варненский градски лѣкаръ Пюскюллиевъ и Варненский дружинний лѣкаръ Йордановъ, Варненский карантинний лѣкаръ Христовъ. Поименованнитѣ съставятъ комиссия. Поканени да присѣтствуватъ при изслѣдванието на комиссията сж били отъ Д-ра Браделя чрезъ Варненский окр. управителъ слѣдующитѣ лица: Члена на санитарний съвѣтъ въ Цариградъ Д-ръ Виталисъ, който частно се е намиралъ въ Варна, Турский карантиненъ лѣкаръ Д-ръ Кувара, врачътъ на Вѣсточний воененъ отдѣлъ Д-ръ Петковичъ, на Раховската дружина Д-ръ Шмаровъ, на Провадийската дружина Д-ръ Гълъбовъ, като се събрахме въ помѣщението на Капитана надъ Порта, отидохме придружени отъ Варненский окръж. управителъ и отъ Капитана надъ Порта на мѣстото, гдѣто е Българский карантинний лазаретъ. Слѣдъ нѣколко врѣме се яви и Варненский окр. лѣкаръ Д-ръ Василиевъ.

На казанното мѣсто изслѣдвахме слѣдующето:

- 1) двойцата находящи се въ лазарета Турци хаджи.
- 2) Препарати (дебелитѣ черва отъ двоица умрѣли въ лазарета турци хаджи аутопсирани на 18 и 19 марта.
- 3) двѣстѣ седмнадесетъ сандѣци довезени въ Варна отъ хаджитѣ и принадлежачи на умрѣлитѣ въ Аравия и по пѣтя къмъ Варна поклонници, споредъ показанията на хаджитѣ, които сж заявили това на Д-ръ Христова.
- 4) аутопсията на умрѣлия въ Варненский карантинний лазаретъ хаджи Кадъръ Якубъ, отъ Шумненско окр. умрѣлъ 20 мартъ 5 ч. сутринята.

I.

Слѣдъ пристигванъето въ лазарета комиссията заедно съ другитѣ лѣкари преглѣда лазарета. Въ лазарета имаше двоица болни турци хаджи, които сѣдеха на леглото. Едина старецъ на видъ 80 годишенъ, споредъ неговитѣ думи на 65 години на име Х. Хасанъ Махмудъ отъ Силистренско окръжие, дошелъ въ Варна на 17 мартъ, на видъ съ заостренъ носъ, хлѣтнати очи и бузи, чистъ язикъ и правиленъ нормаленъ пулсъ. Той заявява, че е билъ съвършено здравъ до Цариградъ, нѣ че се разболѣлъ въ вапора отъ Цариградъ до Варна отъ настинка съ диарея, нѣ че сега има добъръ апетитъ и е здразъ, диарея, казва, нѣма. Другия хаджия Сеифолла Хаджи Ахмедовъ отъ Шуменъ на 31 год. дошълъ въ Варна на 13 марта, съ сине-червени бузи, блѣдна кожа и конъюнктивъ чистъ язикъ и правиленъ пулсъ, казва че е здравъ и нѣма диарея.

Стражитѣ сжщо казватъ, че болнитѣ не излизатъ за себе си изъ чадъра. Отъ послѣдне названия боленъ се раздаваше страшенъ смрадъ. Преглѣда се нѣма ли въ земята заровени испражнения. Близо до леглото на Х. Саифолла се намѣриха съблѣчени потури, заедно съ бѣлитѣ гащи, които бѣха пълни съ жидки екскременти. Изслѣдванъ Хаджи Сеифолла относително грѣднитѣ органи нищо не се намѣри. Корема умѣренно надутъ, при съблачението му видѣ се, че бѣлитѣ му гащи сж пълни съ голѣмо количество жидки екскременти, които издаваха страшенъ смрадъ. Количеството имъ бѣше толкозъ голѣмо, а силитѣ на болния доста удовлетворителни, отъ което се види, че Хаджи Сеифолла нарочито се е испражнявалъ въ дрѣхитѣ си за да скрие своята диарея. Слѣдъ това откритие съблѣкохме и Хаджи Хасана, у когото въ дрѣхитѣ сжщо се намѣриха стари и прѣсни испражнения; ризата и бѣлитѣ гащи бѣха сиво дѣмгосани и коравясали; распитани турцитѣ недадоха никакво обяснение за наденото. Попитанъ

за истории болѣсти както на поименованитѣ двоица турци тѣи и на другитѣ, които сж били въ лазарета и или сж умрѣли, или сж излѣзли, карантинний врачъ Д-ръ Христовъ отговори, че правилни истории болѣсти не е било възможно да се държатъ, но че той е държалъ бѣлѣжки, че той ще съобщи кратки, спорѣдъ бѣлѣжкитѣ си, свѣдѣния за веѣки боленъ. Тѣзи свѣдѣния ще се приложатъ къмъ настоящий актъ за представление въ Медицинский Съвѣтъ.

II.

Препарати отъ двѣ дебѣли черва на умрѣли аутопсирани на 18 и 19 мартъ; препратитѣ сж въ спитръ.

Въ първото дебѣло черво се забѣлезваше силно задебеляване на слезистата ципа, брѣчкитѣ по върха покрити съ сиви, сухи безъ кръвни ешари. Между брѣчкитѣ нѣколко псера прободяюци до membrana serosa съ червеникава окръжност, нѣколко язви съвсѣмъ пробождатъ membrana serosa. Формата на язвата повечето кръгла, диаметръ до 1 сантиметръ.

2) Въ чървото на аутопсирания на 19 мартъ сжщитѣ явления безъ язви.

Бѣлѣжка: Протоколитѣ за аутопсията на казаннитѣ двѣ лица съставени отъ тогавашнитѣ изслѣдователи ще сж приложатъ къмъ настоящий дневникъ за испращанъе въ Медицинский Съвѣтъ.

III.

Близу до лазарета се намѣрихъ двѣста седмнадесетъ сандѣци обвързани яко съ вѣжа и принадлежачи на умрѣлитѣ въ Аравия и по пѣтя турци хаджи. Тѣзи принадлежностъ удостовѣрява Варненский карантиненъ лѣкаръ Д-ръ Христовъ на основание показанията на върналитѣ се хаджи както здрави тѣи и задържани като болни и сега умрѣли. Сандѣцитѣ съдържатъ слѣдующето: заедно съ нови платна и читове, въ веѣки сандѣкъ се съдържаше цѣлото облѣкло на единъ человекъ както фесъ, капи, ризи, гащи, донове, чорапи, кърпи и пещемали. Всичкитѣ тѣзи облѣкла издаваха особенъ нитършимъ смрадъ, който излизаше особено отъ ризитѣ и гащитѣ. Послѣднитѣ се представиха оцапани, дѣмгосани съ екскременти, които очевидно сж имали жидкъ характеръ. Дѣмгитѣ иматъ сива боя: дѣмгосанитѣ мѣста сж коравясали. Смрада характеристиченъ за гниющи екскременти. — При преглѣжданието тѣзи дрѣхи члена на Санитарний Съвѣтъ въ Цариградъ Д-ръ Виталисъ исказа мнѣние и на съвѣтва да се изгорятъ всичкитѣ тѣзи омацани съ екскременти дрѣхи. — Коммисията, която имаше сжщото мнѣние, се распорѣди щото стражаритѣ да отдѣлятъ всичко носено и омацано за изгаряние отъ новото, което слѣдъ дезинфектиранieto да се възврати на турцитѣ, числомъ около 15 души, които сж дошли да получатъ нѣщата на умрѣлитѣ си роднини. — Д-ръ Виталисъ заяви, че трѣбвало би двоицата болни турци находящи се въ лазарета да се проводятъ въ болницата. Д-ръ Брадель не се съгласи съ това, като каза, че той се бои да ги допусне въ съобщение съ другитѣ болни и съ града, понеже тѣ страдатъ и сега отъ диарея и очевидно идатъ отъ холерно мѣсто.

IV.

Аутопсия на тѣлото на умрѣлия въ лазарета Х. Кадъръ Якубъ, отъ Шумненско окръжие, 31 год. дошълъ въ Варна на 13 мартъ съ вапора „Аугога“ умрѣлъ на 20 мартъ, тѣлото се намираше на брѣга до морето покрито съ чаршавъ на дървено легло, извадено и приготвено за аутопсия на 21 мартъ. — Предварителни свѣдѣния за течението на болѣстьта на Х. Кадъра въ лазарета Д-ръ Христовъ обѣща да съобщи особено, като приложение къмъ настоящий протоколъ за представление въ Медицинский Съвѣтъ.

Протоколъ на вскрытието.

На Хаджи Кадъръ Якубъ 31 год. дошълъ въ Варна съ вапора „Аугога“ на 13 мартъ и умрѣлъ на 20 мартъ съ явления диарея.

а) Външенъ преглѣдъ. Мжжкий лѣшъ на около 80 год. силно пусталъ, трупно оцѣпеняване нѣма, корема силно втегленъ на вѣтрѣ; на корема и на лѣвата ребърна страна трупни зелѣни бѣлѣзи; на гърба и кръстеца када-

верически сино-червени трупни дамки; очитъ силно хлътнали на вжтрѣ, лицето съвършено сухо, подкожний лой съвършено отсъствува.

б) Вжтрѣшенъ преглѣдъ. Мѣкитѣ покриви на главата съвършено безкръвни, коститѣ на черепа анемични и освѣнъ една малка асиметрия нищо не представляватъ особено, въ Sinus longitudinalis малко количество жидка и ясна кръвь: на dura mater нищо особено m. pia едематозна и твърдѣ лѣсно се отдира; сѣдветѣ и умѣренно инъгектирани съ алена кръвь, а въ нѣкои си съ тъмна, веществото на мозака умѣрено гиперемизирано и силно едематозно, на пипъ меко и лепни; Ventricule later. умѣренно расширени. Въ голѣмитѣ вжзли нищо особено. Cerebellum, Pons Varollii и medilla oblongata едематозна. При извличанieto мозѣка изъ черепа не тече изъ него и изъ canalis Vertebralis значително количество жидкостъ.

Мускулитѣ сухи и доста чървени; диафрагмата отъ дѣсно между 4 и 5 ребра, отъ лѣво между 5-то и 6-то, тънкитѣ чърва лѣжатъ подъ лѣвото подребрне връхъ colon transversum и omentum majus, чървата умѣренно раздути съ газове. Въ малкий легень около 60 грамма свѣтло-жълта серозна жидкостъ, при изслѣдванието на малкий легень изъ anus истичатъ екскременти жидки, жълти.

Положението на грѣднитѣ органи правилно, не е прирасѣлъ лѣвий дробъ: дѣсний на всичкото продължение прирасѣлъ къмъ pleura costalis съ стари приращения.

Въ перикардиума около три лажици супни свѣтло серозна жидкостъ; сърдечний листъ на перикардиума доста мжтенъ, а по направлението на сѣдветѣ млѣчно-бѣлъ, лѣвото сърдце съкратено, дѣсното ослабено; обѣма на сърдцето нормаленъ; въ дѣсното сърдце единъ голѣмъ безцвѣтенъ згѣстокъ всредъ значително количество черна жидка кръвь. Въ valvula thicuspidalis равно и въ v. a. pulmon нищо особено; лѣвий дробъ мѣккъ при стисканието, крепитира въ разрѣза розовъ; въ заднята частъ умѣренно пълнокръвенъ, а преднята повечето анемиченъ. Въ дѣсний дробъ сжщитѣ явления.

Въ началото на тънкитѣ черва тукъ тамъ като дѣмки дървовидна гиперемия и малки точечни кръвоизлияния по върха на вилозитациитѣ; въ началото на червата се съдържа значително количество жидкостъ, смѣсена въ слизъ гное-подобна и бѣло-жълти екскременти; въ среднята частъ на тънкитѣ черва значителна стазисъ. Мукозата се стържи лесно. Къмъ края на тънкитѣ черва едно-временно съ кашеобразни екскременти се намира слизъ гноевидно-сивобѣла. Въ чървото илиумъ въобще сжщитѣ явления, както и въ празнитѣ черва съ тая разлика само че въ по-голѣмо количество е гноевидната бѣла слизъ и фекалитѣ маси. Последнитѣ по гѣсти въ слѣпото чърво, membrana mucosa силно инектирана, дебѣла и тукъ тамъ улющена отъ епителна на многообразни форми, островообразно отъ голѣмина като житни и лещени зърна. Въ colon transversum colon descendens и S. Roman значително количество съ слизъ размѣсени испражнения. Membrana mucosa S. Roman силно отекала дебѣла инектирана, епителна улющена островообразно и покрита съ множество възчерни аспидни пятна. Солитарнитѣ и пейеровитѣ плаки незначително уголѣмени.

Мезентериалнитѣ слѣзи инектирани, увеличени и малко твърди.

Стомаха е празенъ, съдържа около една лажица гноевидна бѣла слизъ и мукозата му е покрита съ сжщата слизъ; мукозата дебѣла, синя (аспидна).

Голѣмината на далакътъ нормална; въ разрѣза той е малокръвенъ, плотенъ, трабекулитѣ уголѣмени. Панкреасътъ танкъ и въ разреза аспиденъ.

Черний дробъ голѣмъ съ пълнокръвие венозно, вени централни расширени, на видъ мускадъ, злѣчковий мехуръ съдържа една супена лажица оранжева слизеста злѣчка.

Пикочний мѣхуръ пълненъ, съдържа бистра пикочъ. Лѣвий бжбрекъ малко уголѣменъ, капсулата се отнѣма лѣсно, умѣренно цианетизиранъ.

На дѣсний бжбрекъ капсулата по мжчно се отдѣля и е нормаленъ.

Подписаха: Докторитѣ Браделъ, Валенда, Юрдановъ, Пюскюлиевъ, Христовъ, Петковичъ, Н. Василиевъ, Гълъбовъ и присѣдствувалъ Варненский окр. упр. Станчовъ.

Протоколъ

Днесъ на 26 мартъ 1882 год. ний долѣподписаннитѣ по поканата на Г. Варненский окръженъ управителъ, по предложението на г. Д-ра Браделъ събрахме се именно: Д-ръ Браделъ, Д-ръ Иордановъ, Д-ръ Петковичъ, Д-ръ Василиевъ, Д-ръ Валинда, Д-ръ Гълъбовъ, Д-ръ Христовъ и Д-ръ Пюскюлиевъ, а отсъствува Д-ръ Шмаровъ, ако и да бѣше поканенъ. Слѣдъ като се избра за председателъ Д-ръ Браделъ и за секретаръ Д-ръ Пюскюлиевъ, подложиха се на разискване слѣдующитѣ четири въпроса:

а) описанитѣ въщи въ протокола отъ 22 мартъ 1882 на умрѣлитѣ въ Варненский карантинний лазаретъ и вънъ отъ Княжеството.

б) отъ каква болѣсть сж страдали задържанитѣ въ Варненский карантинний лазаретъ.

в) даннитѣ болѣсти иматъ ли свръска съ господствующата въ Аравия болѣсть.

г) наблюдениѣта въ Варненский карантинний лазаретъ болестници представляватъ ли опасностъ?

По първий въпросъ като зехме въ внимание че между въщитѣ, които сж задържани въ Варненский карантинний лазаретъ се намиратъ въщи които несъмнено сж оцапани съсъ испражнения;

че тѣзи въщи сж измѣсени и съсъ чисти въщи;

че всичкитѣ тѣзи въщи въ поголѣмата си частъ принадлежатъ на умрѣли въ Аравия, гдѣто въ послѣдне врѣме е върлувала холерата;

че въ карантинний Варненский лазаретъ всичкитѣ въщи както на умрѣлитѣ въ карантинний лазаретъ, така и на ония които сж умрѣли вънъ отъ княжеството, намиратъ се размѣсени наедно;

Ние признахме, че всичкитѣ споменѣти въщи сж опасни и подлѣжащи подъ дезинфекция споредъ карантиннитѣ закони.

На втория въпросъ, г. г. Д-ръ Валинда, Д-ръ Иордановъ, Д-ръ Гълъбовъ, Д-ръ Василиевъ, Д-ръ Пюскюлиевъ, се произнесоха за дизентерия и ентенритъ хронически, г. Д-ръ Петковичъ като призна сжщото и въ единъ случай признава по скоро холера, отъ колкото дизентерия; г. Д-ръ Браделъ въ единъ случай аутопсия признава холера, г. Д-ръ Христовъ наблюдавалъ освѣнъ горнитѣ болѣсти и четири случая холера (случаитѣ на г. Д-ра Петковича а на г-на Браделя сж въ сжщото число).

По третий въпросъ като се земе прѣдъ видъ, че предъ епидемията холера, предшествуватъ и подиръ тѣхъ слѣдватъ разстройства на пищеварителний киналъ, диагностическитѣ признаци на тия разстройства, които до сега сж далечъ отъ да бждатъ изяснени, не възможно е съсъ положителностъ нито да се отхвърля нито да се признава свръска съсъ холерата.

Това е мнѣнието на г. г. Д-ра Василиевъ, Иордановъ, Гълъбовъ; а мнѣнието на г-да Д-ръ Браделъ, Петковичъ, Валинда и Христовъ е че може да се допусне такава свръска; Д-ръ Пюскюлиевъ отрицава всѣка свръска.

По четвъртий въпросъ всички единогласно се произнесохъ, че подобни болни представляватъ опасностъ за общественото здравие и трѣба да бждатъ отдѣлно лечени.

Подписаха: Д-ръ Браделъ, Д-ръ Н. Василиевъ, Д-ръ Гълъбовъ, Д-ръ Иордановъ, врачъ на Въсточния военний отдѣлъ Я. Петковичъ, Д-ръ Христовъ, Д-ръ Пюскюлиевъ, Д-ръ Валинда.

Вѣрно съ първообразното: Секретаръ при Медицинското Управление А. Мановъ.

Краткъ отчетъ

Отъ Лабораторията на Медицинский Съвѣтъ.

Отъ половината на ноемврий мѣсець 1880 год. до 1 януарий 1882 год. въ Лабораторията на Медицинский Съвѣтъ сж извършени 51 сждебно-химически, химически, микроскопически и фармакогностически, изслѣдания и опредѣления всичко надъ 108 нѣща.

Два пжти стана микрхимическо изслѣдание подозрителни дѣмки на брадва и ножъ, едното изслѣдание

при участието на Д-ра медицины Д. Моллова, а другъ пътъ съ старшиятъ лѣкаръ на Софийската болница Д-ръ Брадея. За дамгитъ на брадвата се потвърди, че сж кръвави, а на ножа отъ обикновенна рѣжда.

12 Качественни анализи на Софийскитъ и Кюстендилски термически източници. Слѣдствията отъ анализа на Софийскитъ води бѣха своевременно напечатани въ „Държавенъ Вѣстникъ“, а отъ Кюстендилскитъ източници неможатъ да се напечататъ, защото водата бѣше доведена въ стари нечисти дървени бурета и мѣтна.

4 пѣти е изслѣдвано достоинството на Българскитъ афионъ отъ слѣдующитъ окрузи: Кюстендилскитъ, Ловчанскитъ и Златицката околия.

Отъ сѣдебно химическитъ изслѣдвания споредъ наиденитъ въ тѣхъ ядове за внимание сж слѣдующитъ:

1 пѣтъ се намѣри мишеморъ (arsenicum) мѣдъ (cuprum) и камакъ (зелена мишеморена боя съ която било боядисано колевото на парастасъ за Царя мученика Александра II въ Радомиръ на 15 мартъ. Поради такава грѣшка 15 людѣ се бѣха силно отровили, но о време дадената лѣкарска помощъ ги избави отъ смъртъ).

Веднажъ мишемора бѣше примѣсенъ въ ястието.

1 пѣтъ самоотровнянето е било извършено съ атропинъ (ядовитъ алколоидъ отъ растението Atropa Belladonna).

1 пѣтъ се намѣри пикротоксинъ ядовитата частъ отъ кукелвана.

1 пѣтъ се найде въ вътрѣшноститъ цинкъ (zincum).

1 пѣтъ вещественното доказателство бѣше циановъ калиумъ (kalium ziannatum).

1 пѣтъ се намѣри свинець (plumbum) мѣдъ и олово (stanium).

Отъ ядовититъ растения за опредѣление бѣха получени:

1 пѣтъ гарга-бикенъ (pux vomica).

2 пѣти балъкъ-оту grana vel semina cocculi Indici.

Отъ не отровителни растения за опредѣление бѣха испратени:

1 Кишнець или кариандръ coriandrum sativum.

4 пѣти Лепенъ — царски скиптръ verbascum tapers.

Въ 4 случая сѣдебнохимическо изслѣдвание не се намѣриха нито органически, нито не органически ядове. Препратенитъ отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла презъ Медицинскитъ Сѣвѣтъ въ Лабораторията 2 минерали самородни излѣзоха да сж симпуресто желѣзо.

1 пѣтъ въ лескота (mergel) се опредѣли 20, 44% глина, а качественниятъ анализъ показва тия основания и киселини: калий (calium), магний (magnium), калций (calcium), желѣзо (ferum), алюминий (aluminium) въглекислена, кремнева киселина и дири отъ фосфорна киселина.

При изслѣдванieto качеството на хинина въ 4 случая се намѣри, че той е смѣсенъ съ цинхонинъ и хинидинъ.

Отъ двата вида изслѣдванниятъ хинидинъ само една отговори на реакциитъ предписани въ фармакопейта, а другия нехелаше.

Една загранична микстура донесена отъ окръжния лѣкаръ излѣзе, че е распуснатъ brom kalium.

Единъ прахъ сѣщо донесенъ отъ окръжния лѣкаръ излѣзе, че е стища.

Една изслѣдвана микстура излѣзе, че е brom patrium въ вода.

Като пропуштамъ много дребни изслѣдвания и испитания за качеството на разни растителни вещества, фармацевтически и химически препарати, трѣбва да поменѣ, че г. г. Ординаторитъ на Софийската болница правиха въ Лабораторията на Медицинскитъ Сѣвѣтъ анализъ на пикоча. Г. Л. Золотовичъ заедно съ менъ направи нѣколко опита за опредѣление въ пикоча карболова киселина (acid carbolicum).

Презъ 1881 година въ Лабораторията станаха два испита въ прѣсѣтствието на предсѣдателя на Медич. Сѣвѣтъ Д-ра Медицини Д. Моллова.

Директоръ при Лабораторията на Медицинскитъ Сѣвѣтъ: А. Тегартенъ.

Вѣрно съ първообразното: Секретаръ при Медицинското Управление А. Мановъ.

Отъ Медицинското управление.

№ 1135.

Допълнение къмъ списъка за лѣкаритъ на които е позволено да практикуватъ Медицината въ Княжеството, обнародванъ въ Държавенъ Вѣстникъ брой 7 год. IV.

Име и фамилия	Гдѣ се е образовалъ
И. Добреско	Италия
Леополдъ Голишевский	Киевъ
Александръ Грацианский	С. Петербургъ (Медик. хирур. академия)
Иларионъ Руссо	Франция

Главенъ врачъ на гражданското медицинско управление
Д-ръ Молловъ.

Секретаръ А. Мановъ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Бѣлградъ 24 тай. Радикалитъ депутати имаха аудиенция при Краля, който ги прие съ голѣма благосклонность.

Има надежда че радикалитъ, които сж получили нѣкои и други отстъпки, нѣма да препятствуватъ вече за събирането на скупщината. Първото засѣдание ще стане вѣроятно утрѣ.

Римъ 24 май. Деньтъ на изгарянето тѣлото на Гарибалди още не се знае официално.

Вѣроятно е че утрѣ ще трѣгнатъ за Капрера представителитъ отъ страна на Краля, на министритъ, на сената и на камарата.

Римскитъ градскитъ меръ (глава) поискалъ сабята на Гарибалди за да се пази въ Капитолумъ.

Виенна 24 май. Г. de Kallay положи клѣтва като финансовъ министръ на империята.

Каиро 24 май. По исканието на Англия Султана поканилъ Хедивтъ да накара да престанатъ военнитъ приготовления и най вече работитъ за укрѣпленията на Александрия.

Лондонъ 24 май. Въ една телеграмма изъ Каиро до Standard се казва: Дервишъ паша ималъ инструкции да распусне Египетскитъ войски.

Въ едно свижданье съ единъ кореспондентинъ на Standard Араби Паша обявилъ че той щялъ да отхвърли енергически всяко чужду наляганье.

Виенна 25 май. Официалниятъ вѣстникъ обнародва назначението на г. де Каллаи за финансовъ министръ на империята.

Съ едно саморѣчно писмо до г. Славви, Императора му засвидѣтелствува голѣмата си признателность като му подарява голѣмата лента на св. Стефанъ.

Лондонъ 25 май. Times казва че Дервишъ паша има за наставления да поддръжи Хедива Тевфикъ паша. Мисълта да го замѣсти Халилъ паша е вече изоставена.

Цариградъ 25 май. Противъ по-напрѣшнитъ свѣдения Серверъ паша нѣма да придружи Дервишъ паша въ Египетъ.

Лондонъ 25 май. Между политическитъ кръгове се мисли, че събирането на конференция е нужно за сполуката на турската миссия въ Египетъ, за да се покаже съ това, че силитъ сж съединени съ Турция. Увѣряватъ че Лордъ Гранвилъ ще отговори на Портата въ такъва смисль.

Въ камарата за общинитъ Сиръ К. Дилке каза: Всичкитъ сили сж приели формално идеята за конференция, но споредъ обичая, установенъ отъ конференцията презъ 1876 година насамъ тѣ задържатъ своя формаленъ отговоръ, до когато се съгласятъ помежду си.

Цариградъ 25 май. Портата получи отъ Берлинскитъ, Петербургскитъ и Римскитъ кабинети отговори на циркуляра ѝ отъ 22 май. Берлинскитъ кабинетъ отговаря че тѣй като едва на 21 май е получена англофренската покана за конференцията, то не е отговорено още официално, а тѣй като Германия не е заинтересована непосредственно въ египетскитъ работи, Германското правителство е длъжно по-напредъ да се споразумѣе съ силитъ и тогава да отговори на турската нота.

А Петербургскитъ и Римскитъ кабинети отговорили че тѣ щяли да се съобразятъ съ рѣшението на силитъ.

Вѣроятно г. де Ноелъ и Лордъ Дюфферинъ ще направятъ нови съобщения на Портата.

Увѣряватъ че Английскитъ и Френскитъ адмиралы Сеимуръ и Конрадъ ще придружатъ Дервишъ паша въ Каиро.

Римъ 25 май. Въ Римъ приготовляватъ за въ недѣля посвятванье (апотеозата) на Гарибалди въ Капитолумъ.

Между официалнитъ личности що трѣгнаха за Капрера е и Князь Томасъ, шурей на Краля.

Отъ Министерството на Просвѣщението

ИЗВѢСТІЕ.

№ 1239.

Министерството на Народното Просвѣщение счита за нужно да извѣсти на всички ония, които ще просятъ държавна стипендия за въ срѣднитѣ учебни завѣдения въ Княжеството, че ще трѣба строго да се съобразятъ съ слѣдующитѣ статии отъ правилникъ за стипендии при държавнитѣ срѣдни учебни завѣдения въ княжеството (виждь „Държавенъ Вѣстникъ“, год. II брой 8):

Преди всичко трѣбва да се вземе въ внимание, че стипендии се даватъ само на бѣдни и благонадеждни ученици, които сж свършили поне II класъ на нѣкое срѣдно учебно завѣдение и иматъ за това училищно свидѣтелство. Ученици, които могатъ да постѣпатъ въ I класъ на нѣкое държавно срѣдно учебно завѣдение, получаватъ само временна помощъ, а които могатъ да постѣпатъ въ II класъ получаватъ и полустипендия.

Споредъ § 7 отъ рѣченный правилникъ, който иска стипендия или полустипендия или временна помощъ трѣбва да представи:

1) Свидѣтелство за добъръ успѣхъ и добро поведение за послѣдното училищно полугодие:

2) Свидѣтелство че нѣма свои срѣдства, и че дѣйствително безъ помощъ не може да продължава наукитѣ си. Това свидѣтелство трѣбва да е издадено отъ общината или отъ друго публично учреждение съ надлежно удостоверение, и трѣбва да съдържава съвѣсно подробни данни върху материялното състояние на ученикътъ а именно: а) родителитѣ му живи ли сж и имената имъ, б) има ли братя и сестри (колко задомени, колко незадомени и на каква възраст), в) занаятъ и доходитѣ на родителитѣ, г) какви недвижими имущества иматъ родителитѣ или ученикътъ. 3) Лѣкарско свидѣтелство за здравието си.

Споредъ § 8: прошенията въ които просителтъ трѣбва да каже цѣлото си име, годината и мѣстото на рождението си, мѣсторождението, занятието и мѣстожителството на родителитѣ му, досегашнитѣ си науки и на чии разности се е училъ до тогава, подаватъ се съ надлежнитѣ (горѣ споменѣтитѣ) приложения до дирекцията на училището въ което ученикътъ иска да слѣдва (а не въ Министерството на Просвѣщението, както мнозина подаватъ и прошенията имъ често трѣбва да оставатъ безъ никакво послѣдствие).

Въ първата половина на идущий юлий Министерството ще обяви чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ кое отъ държавнитѣ учебни заведения по колко праздни стипендии и полустипендии ще има.

Редакциитѣ на всичкитѣ български вѣстници се умоляватъ да препечататъ това извѣстие.

София, 21 май 1882 год.

Главенъ Секретаръ: В. Д. Стояновъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

ОБЯВЛЕНИЕ.

Привлича се вниманието на търговскитѣ кръгове въ Княжеството, че на 1 августъ н. с. текуща година въ г. Триестъ, (Австро-унгария), ще се отвори изложение на земедѣлчески и индустриални произведения, при което ще се присѣдини и друго — отъ управлението на вѣсточныйтъ музей въ Виенна, съ цѣль да се достави на посѣтителетѣ една върна и точна картина на Австро-Унгарската търговия съ Истокъ.

Това изложение ще трае до 15 ноември н. с. и презъ всичкото това време Австро-Унгарското параходно дружество Лоидъ ще направи едно значително намаляване върху цѣнитѣ за прѣвозване съ неговитѣ параходи.

София, 22 май 1882 год.

3—3

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

Военното Министерство обявява, че въ г. Шуменъ при Артиллерийския полкъ е открита учебна ковачница. Младежитѣ, които желаятъ да постѣпатъ за изучаване въ учебната ковачница, трѣбва да подаватъ прошение на командира на Артиллерийския полкъ, въ г. Шуменъ, като приложатъ при прошениято метрически свидѣтелства за ражданието и кръщаванието имъ и свидѣтелство отъ мѣстното гражданско началство за доброто повѣдение.

Съгласно съ височайше утвърдения уставъ за учебната ковачница, младежитѣ, които сж постѣпили въ нея се ползватъ съ правата на охотници и се освобождаватъ отъ воинска повинность;

Курса на обучението е една година; всичкитѣ учащи се състоятъ на пълно казенно доволствие. Като се свърши курса на обучението ученицитѣ отъ учебната ковачница се зачисляватъ въ войската съ звание ковачъ и съ съответствующето на това звание съдържане и сж длѣжни да прослужатъ двѣ години за обучението.

При това Военното Министерство смѣта за неизлишно да каже, че съ учреждението на учебната ковачница ще да може да се развие въ Княжеството ковачното дѣло, отъ което сега се осѣща голѣмъ недостатокъ, толкозъ повече, че обучението въ учебната ковачница става по всичкитѣ правила на ковачното искусство.

Началникъ на отдѣлението: капитанъ Татариновъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 12417.

Въ допълнение на обнародваното обявление въ 33 и 34 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“, Министерството на Финанситѣ извѣстява, че търга по направата здания за Ломско окръжно ковчезничество, ще стане повторно на 10 идущий юний, понеже на 1 май не се е представилъ ни единъ конкурентъ.

София, 21 май 1882 год.

Главенъ секретаръ: Ст. Парушевъ.

Отъ Българското Книжовно Дружество.

ИЗВѢСТІЕ

Стойноста за едно годишно течение отъ 6 книжки на „Периодическото Списание“ за насждѣ е 20 лева прavitелственъ курсъ, и стойноста имъ се предплаща.

Само който купи за подаряване най-малко четири годишни тѣла отъ книжкитѣ съ точно обозначение: дѣ и кому ще ги подари, получва даромъ още едно тѣло книжки или заплаща за петъ годишни тѣла само 80 лева.

Отъ тия нови книжки отдѣлно не се продаватъ.

Отъ начало на мѣсець юлий т. г. Дружеството ще има за проданъ цѣли тѣла отъ ветитѣ (първитѣ) книжки на „Периодическото Списание“, едно тѣло отъ 12 книжки за 20 златни лева.

Отдѣлно за проданъ отъ тия книжки за сега има само V, VI, VII, VIII, XI и XII книжка. Споредъ голѣмината на обемътъ имъ, както и споредъ важноста на съдържанieto имъ, продаватъ се не съ еднаква стойность, а именно книжка V и VI наедно, сжщо и VII и VIII книжки заедно продаватъ се по 2¹/₂ лева, а само XI и XII книжки заедно за 1¹/₂ левъ.

Всички нѣща, като писма, книги и пр. за Дружеството и за Периодическото му Списание изпращатъ се до председателя В. Д. Стоянова; а за парични работи и смѣтки съ Дружеството, както и за спомоществование на „Пер. Списание, всѣкий адресува се до ковчезника Г. Киркова (въ помѣщението на Държавната Печатница) въ София.

Въ княжеството исплащане цѣната на книжкитѣ най-добрѣ може да става съ пощенски записи, по новоуведенний у насъ редъ.

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ.

No. 195.

До отвѣтникътъ Селимъ Хаджиевъ, жит. отъ с. Ковачевци, съгласно ст. 430 отъ Вр. Сѣдебни Правила призовавамъ да се язи въ канцеларията ми лично или чрезъ повѣренникътъ въ двамѣсеченъ срокъ слѣдъ трикратната публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“, настоящата призовка и да заплати на Костадина Стоянова и Кръсто Ангеловъ жит. отъ с. Косача, 2,100 гр. предвидени въ изпълнителния листъ подъ No. 753, както и стойността за публикуване призовката, въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно ст. 431, 433 443 и 451 отъ Вр. С. Правила съ недвижимитѣ имоти намиращи подъ село Ковачевица, а именно една воденича на единъ камикъ и единъ бостанъ отъ 1/2 увратъ.

Радомиръ, 7 май 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Ят. Портновъ.
3—(604)—3

Свищовски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 112.

Подписаний сѣдебенъ пруставъ при Свищ. окр. сѣдъ на I-ий сѣдебенъ участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ No. 17 издаденъ отъ бившии Свищовски окр. сѣдъ, и съгласно ст. ст. 453, 454, 456 и 457 отъ Вр. Сѣд. Правила обявямъ за всеобщо знание, че два мѣсеца отъ денятъ на послѣдната трикратна публикация настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне чрезъ публично наддаване продажбата на недвижимото имущество на Свищовския жителъ Мжестъна Хожиоглу именно:

1) Една къща въ г. Свищовъ въ махалата Хад-Абди-Али (циганската махала) едноетажна съ двѣ стаи, съзидана съ плетъ, покрита съ дъски, дворътъ на къщата (40) четридесетъ кв. мѣтра, оцѣнена за 1200 гроша, продажбата почва споредъ горнитѣ оцѣнения.

Желающитѣ да купятъ упомянатото имущество, могатъ да разгледатъ всичкитѣ книжа по настоящата продажба въ канцеларията ми въ г. Свищовъ, помѣстена въ здадението на истия сѣдъ всѣкидневно отъ часа 9—1 предъ пладнѣ и отъ 3—5 послѣ пладнѣ, освѣнъ неприхѣтственитѣ дни.

Свищовъ, 14 май 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ.
3—(638)—3

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

No. 113.

До Тосунъ Хасанъ Байрактаровъ отъ с. Бѣлени, Свищ. окръжие, на основание изпълнителния листъ подъ No. 888, издаденъ отъ Свищ. мировий сѣдия на 20 май 1881 год. съ което сте осѣдени да заплатите на Йоза Конковъ изъ сѣщото село 3000 гроша, съгласно ст. 430 отъ Вр. Сѣд. Правила призовавамъ ви, че въ расстояние на 61 день отъ трикратното обнародване настоящата призовка, да се явите лично или чрезъ повѣренникътъ ви, и да заплатите на Йоза Конковъ горѣказаната сума, както и стойността за публикуване призовката; въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно ст. 431, 433, 443 и 451 отъ Вр. Сѣд. Правила съ недвижимитѣ ви имущества намираще се въ землището на с. Бѣлени, именно: 1) нива на друма около 7 дюл.; 2) нива на писъ камъкъ около 8 дюл.; 3) нива на Шивене край блатото около 4 дюл.; 4) ниви на сѣщото мѣсто около 4 дюл.; 5) ниви на сѣщото мѣсто край блатото около 8 дюлюма.

Свищовъ, 14 май 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ.
3—(639)—3

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ.

No. 114.

До Мейзинъ Молла Ахмедъ Хафузъ Ибншоолу отъ г. Свищовъ, на основание изпълнителния листъ подъ No. 143 издаденъ отъ Свищовски мировий сѣдия на 18 ноември 1880 година, съ което сте осѣдени да заплатите на Хафузъ Ахмедъ Сюлюновъ изъ г. Свищовъ 38 лири турски и сѣдебни разноси 72 лева и 59 стотинки; съгласно ст. 430 отъ Вр. Сѣд. Правила призовавамъ ви, че въ расстояние на 61 день отъ трикратното обнародване настоящата призовка, да се явите лично или чрезъ повѣренникътъ ви, и да заплатите на Хафузъ Ахмедъ Сюлюновъ горѣказаната сума, както и стойността за публикуване призовката; въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно ст. 431, 433 и 443, 451 отъ Вр. Сѣд. Правила съ недвижимитѣ имущества, намиращи се въ г. Свищовъ, именно една къща разложена въ Хаджи Абди махалеси, една нива около 18 дюлюма разложена въ Махзунъ чукуру, едно лозѣе около 2 дюл. разложено въ Жуку.

Свищовъ, 14 май 1882 год

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Димовъ.
3—(640)—3

Берковски мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

No. 209.

Берковски мировий сѣдия съгласно ст. 114, 115 и п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила призовава Мехмедъ Шабанъ жителъ изъ г. Берковица, а сега живущъ въ Турция въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на сѣдътъ, най късно въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ Държавенъ Вѣстникъ за да отговори на искътъ срѣщу му отъ Езекия П. Филиповъ изъ г. Берковица повѣренникъ на Х. Сали Х. Ибраимовъ отъ сѣщия градъ за 2260 гроша.

Въ случай ако не се яви до означенный срокъ, мировий сѣдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ сѣдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подеждни на мировитѣ сѣдии.

г. Берковица мая 1882 година.

Мировий сѣдия Т. Хр. Цековъ.
3—(624)—3

ПРИЗОВКА.

No. 261.

Берковски мировий сѣдия съгласно ст. ст. 114, 115 и п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдеб. Правила призовава Ибраимъ Сабиката жит. изъ г. Берковица а сега живущъ въ Турция въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на сѣдътъ най късно въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ Държавенъ Вѣстникъ за да отговори на искътъ заявенъ срѣщу му отъ Алишъ Х. Ибраимовъ изъ Берковица за 2360 гроша.

Въ случай ако не се яви до означения срокъ мировий сѣдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското сѣдопроизводство подеждно на мировитѣ сѣдип.

Берковица 13 май 1882 година.

Мировий сѣдия Т. Хр. Цековъ.
3—(625)—3

Силистренски окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 1097.

Нончо Димитровъ, изъ градъ Котелъ, (Южна Бѣлгария), 25 годишенъ, ръстъ срѣденъ, пълень, очи сиви, мустаци руси, особни бѣлзи нѣма, прѣзъ 1880/81 година, билъ учителъ и писаръ въ селото Енидже-Хайдаръ, Силистренско окръжие, търси се отъ Сили-

стренски окръженъ сѣдъ въ качество обвиняемъ, като съучастникъ на Димитра Иваневъ, бившии кметъ въ сѣщото село Енидже Хайдаръ, въ злоупотрѣбление на 400 лева правителствени пари, за това всѣкой знающъ неговото мѣстопребивание обязанъ е, съгласно 851 ст. послѣдна алинея отъ Вр. Сѣд. Правила, да го яви на надлѣжнитѣ полицейски власти, които се умоляватъ немедленно да го препроводятъ въ тоя сѣдъ.

Предсѣдатель Г. Велчевъ.

Секретаръ П. И. Айдемирски.

3—(611)—3

Варненски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 310.

На основание изпълнителный листъ подъ No. 1523 издаденъ отъ Козлудженски мировий сѣдия и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Вр. Сѣд. Правила подписаний сѣдебенъ приставъ при Варненски окръженъ сѣдъ отъ I. Варненски участокъ П. Вабевъ обявямъ че слѣдъ два мѣсеца отъ денятъ на послѣдната публикация настоящето ще се почне публичната продажба на недвижимото имущество на наследницитѣ Илукчи Ахмедови, жителъ изъ Гол. Франга Варнен. околия състояще отъ 27 1/2 кила ниви находящи се на разни мѣстности въ землището на с. Гол. Франга и 3 уврата лозѣе въ мѣстността Кара Агачъ Теке оцѣнени 18-тѣ кила по гр. 110 кило то 9 1/2 кила по гр. 120, лозѣето за гроша 600.

Споменатитѣ имущества не сѣ подъ залогъ и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Варненски жителъ Иоанезъ Апеллиановъ, състоящъ отъ гроша 2490 лихва по 1% въ мѣсець и послѣдовавшиѣ по изпълнението разноси.

Продажбата ще почне отъ горѣказанната първоначална оцѣнка и ще се извърши съгл. ст. ст. 455—474 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Желающитѣ да купятъ нека се яватъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день гдѣто сѣ достѣпни за разглеждане всички книжа относящи се до реченната продажба.

г. Варна 15 май 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ П. Бабевъ.
3—(631)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

No. 311.

На основание изпълнителный листъ подъ No. 316 издаденъ отъ Козлудженски мировий сѣдия и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Вр. Сѣд. Правила подписаний сѣдебенъ приставъ при Варненски окръженъ сѣдъ отъ I Варненски участокъ П. Бабевъ обявямъ че слѣдъ два мѣсеца отъ послѣдната публикация настоящето, ще се почне публичната продажба на недвижимото имущество на Чатменски жителъ Священникъ Константинъ Атанасовъ, състояще отъ 48 увр. ниви находяще се на разни мѣстности въ землището на с. Николаевка, 1/2 увратъ лозѣе въ мѣстността Маринкинъ долъ и 1 увратъ градина въ с. Николаевка, оцѣнени нивитѣ по 100 гроша уврата, лозето по 260 гроша градината за 500 гроша.

Споменатитѣ имущества не сѣ подъ залогъ и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Драгни Димитровъ, жителъ отъ с. Николаевка, Варненска околия състояще 478 1/2 гроша, сѣдебни разноси 256 1/2 гр. както и ония по изпълнението.

Продажбата ще почне отъ горѣказанната първоначална оцѣнка и ще се извърши съгл. ст. ст. 455—474 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Желающитѣ да купятъ нека се яватъ всѣкидневно въ канцеларията ми, освѣнъ празничнитѣ дни, гдѣто сѣ достѣпни всички книжа за разглеждане относящи се до реченната продажба.

г. Варна май 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ П. Бабевъ.
3—(632)—3

Кюстендилски сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЪЩЕНИЕ**

№ 230.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилски окр. сѣдъ Радомирски участокъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Радомирски мирови сѣдия, на 8 юний 1881 г. подъ №. 347, и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сѣд. Правила, налагамъ възбрана върху една воденица, отъ единъ камикъ, на Мине Новковъ, жителъ отъ с. Клиновицъ, Радомирска околия намиращи се въ сѣщото село за дългъ му 1000 гроша на Райнъ Димитриевъ, отъ сѣщото село.

Горѣказаната воденица, съобразно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила неподлежи на отчуждаване.

Радомиръ, 21 май 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(648)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 231.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилски окр. сѣдъ Радомирски участокъ на основание исполнительный листъ издаденъ отъ закрытий Радомирски окр. сѣдъ на 30 ноемврий 1879 г. подъ №. 272 и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сѣд. Правила, налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имущества на Василь Стефановъ, отъ с. Враня Стена, Радомирска околия, а именно: една бахча отъ $\frac{1}{4}$ увратъ и една къща, намираща се въ сѣщото село за дългъ му 751 $\frac{1}{2}$ гроша и сѣдебнитѣ разноси 5 лева 51 ст. на Стоимена Петрунова отъ с. Косача.

Горѣказанитѣ имоти съобразно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила неподлежатъ на отчуждаване.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(649)—3

ЗАПРЪЩЕНИЕ

№ 232.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилски окр. сѣдъ, радомирски участокъ на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Радомирски мировий сѣдия на 1 августъ 1881 г. подъ №. 527 и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сѣд. Прав. налагамъ възбрана върху една къща съ селище, и бахча въ с. Чуковецъ, Радомирска околия, на Янне Недѣлковъ, за дългъ му 11 лири турски на Тоне Младжовъ отъ с. Чуковецъ.

Горѣказанитѣ имоти съобразно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила неподлежатъ на отчуждаване.

Радомиръ, 21 май 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(650)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 233.

Подписаний сѣдебенъ приставъ, при Кюстендилски окр. сѣдъ, радомирски участокъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Радомирски мировий сѣдия на 17 октомврий 1881 година подъ №. 776, и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сѣд. Правила, налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имоти, на Гьоро Русинъ жителъ отъ с. Д. Диканя, Радомирска околия, а именно: 25 дюлума ниви и ливади намиращи се въ сѣщото село за дългъ му 696 $\frac{1}{2}$ гроша на Димитрий Цвѣтковъ, отъ г. Радомиръ.

Горѣказанитѣ имоти съобразно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила неподлежатъ на отчуждаване.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(651)—3

ЗАПРЪЩЕНИЕ.

№ 234.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилски окр. сѣдъ, Радомирски участокъ, на основание исполнительный листъ издаденъ отъ Радомирски мировий сѣдия на 4 септемврий 1881 г. подъ №. 775 и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сѣд. Правила налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имоти, на Мирчо Петруновъ, жителъ отъ с. Д. Диканя, Радомирска околия, а именно: шесть ниви отъ 10 $\frac{1}{2}$ дюлума, и една ливада отъ единъ дюлюмъ, намиращи се въ сѣщото село за дългъ му 517 $\frac{1}{2}$ гроша на Димитрий Цвѣтковъ, отъ г. Радомиръ.

Горѣказанитѣ имоти съобразно ст. 432 отъ сѣщитѣ правила неподлежатъ на отчуждаване.

Радомиръ, 21 май 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

2—(652)—3

Руссенский мировий сѣдия**ПРИЗОВКА.**

№. 789.

Руссенский мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила, призовава съ настоящата си призовка Юмеръ Мустафовъ, бивший жителъ Руссенски, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдъ въ течение на шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Ахмеда Юсменовъ, живущъ въ г. Руссе, за 4000 гроша, отъ готови пари, поправление на фаятонъ и други. — Въ случай на неявяванието му, ще се постѣпни съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ мировото гражданско сѣдопроизводство.

г. Руссе 15 май 1882 год.

Мировий Сѣдия: Д. А. Кръстичъ.

2—(636)—3

ПРИЗОВКА.

№. 790.

Руссенский мировий сѣдия, на основание ст. 115. п. 3 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила, призовава съ настоящата си призовка Ахмедъ Изетовъ, бивший Руссенский жителъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдъ въ течение на шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Хафузъ Ибрахима Х. Амишовъ, мѣстенъ подданикъ, живущъ въ г. Руссе, за 29 $\frac{1}{4}$ лири турски отъ порѣчителство, които покойния Изетъ билъ дължалъ на Руссенската земледѣлческа касса. — Въ случай на неявяванието му, ще се постѣпни съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ мировото гражданско сѣдопроизводство.

г. Руссе 15 май 1882 год.

Мировий Сѣдия: Д. А. Кръстичъ.

2—(637)—3

Софийски окрѣж. упр. съвѣтъ**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№. 977.

Софийски окрѣженъ управителенъ съвѣтъ извѣстява, че въ селото Подуянне Софийска околия, се намѣрва единъ безступанный старъ конъ дория сакатъ съ прѣднитѣ си нозе, на когото ако се неяви стопанинътъ му въ расстояние на единъ мѣсець отъ днесъ, ще се продаде съ публично наддаване.

гр. София 22 май 1882 год.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Райновъ.

2—(646)—3

Плѣвненский окрѣженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№. 2108.

Плѣвненский окрѣженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава съ настоящата си наследницитѣ на Никополскиятъ жителъ Мумджи Афѣзъ Османа, а именно: Садика и Зира живуциза сега въ г. Цариградъ (Турция), да се явятъ въ този сѣдъ, въ течението на четири мѣсеци отъ деньтъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на искътъ предявенъ срещу тѣхъ отъ Д. Т. Тортомановъ жителъ изъ г. Никополъ, повѣренникъ на Ибрахимъ Индже бей Исмаиловъ изъ сѣщиятъ градъ за искъ отъ 217 лири турски по записъ.

Въ случай на неявяванието имъ, сѣдътъ ще постѣпни съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врем. Сѣд. Правила.

Плѣвненъ, 13 май 1882 година.

И. Д. Предсѣдателя: А. Х. Николовъ.

И. Д. секретаря: Ив. Д. Геговъ.

3—(619)—3

Берковский окрѣженъ управитель**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№. 1684.

Прѣди петнайсетъ деня кмета на Бокиловската община Берковско окрѣжие е изгубилъ общинскиятъ печатъ съ надписъ „Старѣшина на село Бокиловци“.

Като обявямъ горнето моля всичкитѣ правителствени и общественни учреждения щото ако би нѣкой се появилъ съ каквато и да бѣде бумага на която да бѣде приложенъ помѣнжтиятъ печатъ да се искатъ удостовѣрения и да явятъ въ полицията.

Берковский окр. управитель: Драсовъ.

Секретарь: М. Ив. Николаевъ.

1—(635)—3

Славянска Бесѣда въ София**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 84.

Въ вторникъ на 1 юний т. г. ще стане въ Слав. Бесѣда тиражътъ за 6 облигации по 100 лва и 3 облиг. по 50 лва.

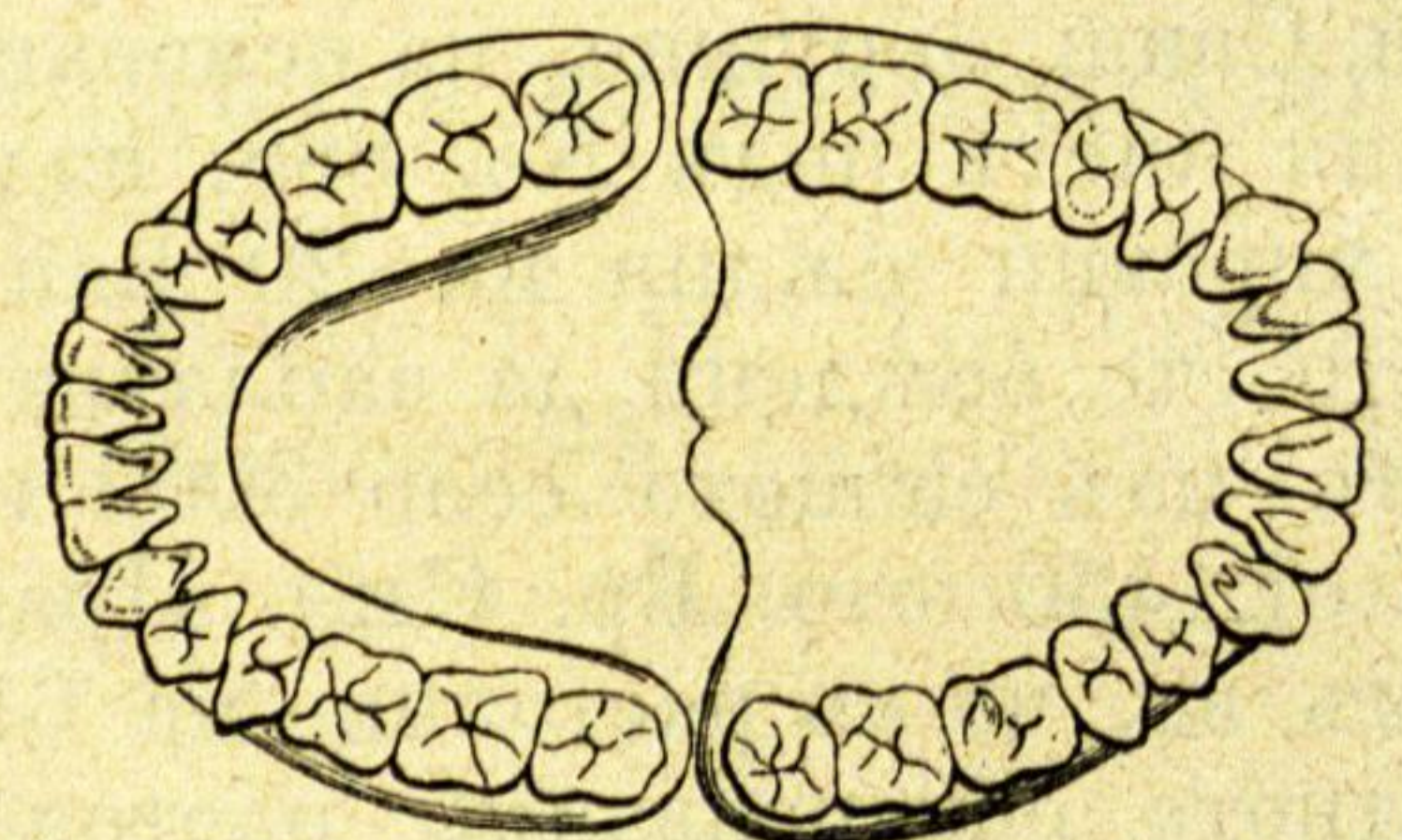
Умоляватъ се г-да членовѣтъ и притежателитѣ на облигациитѣ да присѣтствуватъ при това явно тегление.

г. София 24 май 1882 год.

Предсѣдатель: Д. Грековъ.

Главенъ Секретарь: А. Безеншекъ.

2—(654)—2

И. МУШЛЕРЪ

ЗЪВОЛЪКАРЪ ВЪ СОФІЯ

Прави въ най късо врѣме безъ болѣсть и безъ да вади коренитѣ, нови искусствени зѣби, които служатъ на пълно за дѣвчение и говорене.

Направенитѣ зѣби по форма и боя сѣ еднакви съ природнитѣ.

Цѣнитѣ сѣ поставени тѣй умѣренни щото и хора съ по-малко състояние да могатъ да се ползуютъ отъ това искусство.

Приема всѣки день отъ 9—12 часа предъ-пладнѣ и отъ 1—5 часа слѣдъ пладнѣ а въ недѣля отъ 8—10 часа предъ пладнѣ.

15—(81)—16